

25 kwietnia 1932 r.

F41c 25/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 15733.

Kl. 72 a 20.

John Douglas Pedersen
(The Grange Knockholt, Wielka Brytania).

Łódka do naboїв karabinowych.

Zgłoszono 10 czerwca 1930 r.

Udzielono 24 lutego 1932 r.

Pierwszeństwo: 2 sierpnia 1929 r. dla zastrz. 1—3; 13 sierpnia 1929 r. dla zastrz. 4 (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy dotyczy łódek do naboїв karabinowych, w których naboje karabinowe są umieszczane w dwóch rzędach, przesuniętych względem siebie tak, iż naboje jednego rzędu znajdują się nieco wyżej od naboїв drugiego rzędu i są mocno zaciśnięte w łódce, z którą razem są wkładane do magazynku karabina. Forma wykonania takiej łódki, która stanowi przedmiot niniejszego wynalazku, zawiera grzbiet oraz dwie sprężyste ścianki boczne, obejmujące wstawione do łódki naboje karabinowe, przyczem ścianki boczne posiadają na swych górnych i dolnych końcach skierowane do wewnątrz zagięcia przytrzymujące naboje, ścianki zaś boczne wystają ponad grzbietem ku przodowi tak, iż stykają się z nabojami w pewnej odległości od stopek łusek tych naboїв.

Zgodnie z niniejszym wynalazkiem, ta ścianka boczna łódki, która styka się z rzędem naboїв, przesuniętych nieco ku dołowi względem drugiego rzędu naboїв, posiada wgłębienie w pobliżu swej krawędzi przedniej i nieco niżej jej górnego zagięcia przytrzymującego, które otacza najwyższy nabój tego przesuniętego nieco ku dołowi rzędu naboїв tak, iż przytrzymuje ten nabój, gdy on znajduje się nieco niżej wzmiankowanego górnego zagięcia przytrzymującego i nie jest przez nie przytrzymywany, przyczem powyższe współdziałanie wgłębienia z nabojem ma miejsce w napełnionej nabojami łódce zarówno przed jak i po wstawieniu łódki do magazynku karabina oraz podczas wypychania naboїв z łódki, gdy łódka ta znajduje się w komorze zamkowej. Przeciwległa ścianka boczna

Łódki może również posiadać takie same wgłębienie współdziałające z najwyższym nabojem przylegającym do niej wtedy, gdy ostatnio wymieniony rząd nabojów zostanie przesunięty ku dołowi względem sąsiedniego rzędu podczas ładowania karabina.

W razie wykonania łódki odwracalnej, czyli dającej się wstawiać dowolnym swym końcem ku dołowi do magazynku karabina, obydwie ścianki boczne łódki zostają zaopatrzone we wzmiankowane powyżej zagięcia przytrzymujące oraz w takie same wgłębienia dodatkowe, wykonane w pobliżu ich krawędzi przednich, wskutek czego po naładowaniu łódki, górne i dolne naboje będą przytrzymywane przez zagięcia przytrzymujące obydwóch przeciwległych sobie ścianek bocznych łódki, a przylegające do tych górnych i dolnych nabojów następne z kolei naboje będą przytrzymywane przez odpowiednie wgłębienia przeciwległych ścianek bocznych łódki.

Na rysunkach dla przykładu przedstawiono formy wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok z boku jednostronnej czyli nie dającej się odwracać łódki wraz z pełnym ładunkiem nabojów; fig. 2 — przekrój pionowy łódki wraz z nabojami wzdłuż linii *D—D* na fig. 1; fig. 3 — widok z tyłu pustej łódki; fig. 4 — widok z przodu pustej łódki; fig. 5 — widok tejże łódki z góry; fig. 6, 7 i 8 przedstawiają przekroje poziome pustej łódki wzdłuż linii *A—A*, *B—B* i *C—C* na fig. 1; fig. 9 — widok z boku dającej się wstawiać dowolną stroną łódki wraz ze wstawionymi do niej nabojami; fig. 10 — przekrój pionowy wzdłuż linii *E—E* na fig. 9, uwidoczniający więcej szczegółowo zagięcia oraz wgłębienia przytrzymujące bocznych ścianek łódki; fig. 11 — widok z góry łódki, przedstawionej na fig. 9; fig. 12 — przekrój poziomy wzdłuż linii *F—F* na fig. 9; fig. 13 — widok z tyłu łódki, uwidocznionej na fig. 9, a fig. 14 — przekrój pionowy nieco odmiennie wykonanej łódki odwracalnej.

Na fig. 1—8 rysunku łódka jest oznaczona liczbą 1, a naboje liczbą 2.

Naboje te posiadają zwykły kształt nieco zwężony ku przodowi, jak to uwidoczniło na rysunku, przyczem łuski posiadają żłobkowane denka (nieuwidocznione na rysunku), w celu umożliwienia ich wyrzucania po wystrzeleniu. Łódka jest przeznaczona do umieszczenia w niej nabojów dwoma rzędami, z których jeden jest przesunięty nieco do góry względem drugiego, wskutek czego naboje są ułożone na podobieństwo schodków, przyczem naboje każdego z rzędów wspierają się na nabojach rzędu sąsiedniego (fig. 2). Gdy łódka jest naładowana nabojami i gotowa do wstawienia jej do magazynku karabina, to naboje są mocno przytrzymywane przez sprężynujące ścianki łódki. Łódka posiada denko 3 i dwie ścianki boczne 4 i 5, przyczem łódki takie dobrze jest wytłaczać z jednego kawałka sprężystego metalu. Najlepiej jest, gdy boczne ścianki 4 i 5 nieco zbliżają się ku sobie w kierunku naprzód i są zahartowane tak, iż sprężynują i mocno zaciskają pomiędzy sobą wstawione do łódki naboje oraz wywierają na nie nacisk z boku. Denko 3 i ścianki 4 i 5 należy wykonywać z cienkiej blachy metalowej oraz usztywniać je zapomocą żeber 6, 7, 8 i 9, przyczem w celu zmniejszenia wagi łódki w jej denku i ściankach są wycięte odpowiednie otwory.

Ścianki boczne 4 i 5 posiadają na górnych końcach zagięte do wewnątrz krawędzie przytrzymujące 10 i 11, najlepiej symetryczne i umieszczone na jednym poziomie. Zagięcia te służą kolejno za górne oparcie wyższego rzędu nabojów, gdy ten rząd jest posuwany wzdłuż łódki przez trzon zamkowy karabina (nieuwidoczniony na rysunku). Na denku łódki znajduje się występ ryglowy 20, zahaczany przez rygiel zamka (nieuwidoczniony na rysunku) w celu przytrzymywania łódki w komorze zamkowej.

Oczywiście, przy posługiwaniu się kara-

binem, zaopatrzonym w taką łódkę do nabo-
jów, trzon zamkowy będzie podczas swe-
go suwu ku przodowi wypychał najwyższy
nabój naprzemian z obydwóch rzędów na-
bojów w celu ładowania karabina, przy-
czem odpowiednio ukształtowany podajnik
będzie je podnosił ku górze po usunięciu z
łódki naboju najwyższego. Ścianki boczne 4
i 5 łódki posiadają na swych dolnych koń-
cach sprężynujące zagięte do wewnątrz kra-
wędzie 12, 13 oraz występy 14, 15. Zagię-
cia i występy 12, 14 są umieszczone nieco
niżej zagięcia i występu 13, 15 i tworzą dol-
ne oparcie wyższego i niższego rzędu na-
bojów w łódce. Wąskie językowate wystę-
py 14 i 15 są częściowo przeznaczone do
wywierania skierowanego do góry nacisku
na zawartość łódki, wobec czego w połącze-
niu z opisanym powyżej naciskiem bocznym
otrzymuje się mocne osadzenie w łódce
nabojów.

W tylnej części każdej ze ścianek
bocznych 4 i 5 w pobliżu denka łódki jest
utworzone wystające do wewnątrz żeberko
21, względnie 22, które ciągnie się ku gó-
rze, jak to przedstawiono na fig. 1, od miej-
sca znajdującego się w pobliżu dolnej kra-
wędzi ścianki bocznej, do miejsca, nieco
więcej oddalonego od jej krawędzi górnej.
Te żeberka 21 i 22 są przystosowane do
współdziałania z rowkami, wykonanymi w
denkach łusek, i służą do przytrzymywania
nabojów w łódce i zapobiegania ich wypa-
daniu lub chybotańiu się w łódce. Najlepiej
jest doprowadzić żeberka 21 i 22 do góry,
do takiego miejsca, aby żeberka te nie do-
chodziły do rowka najwyższego naboju,
wobec czego nabój ten daje się łatwiej wy-
suwać z łódki przy ładowaniu karabina.
Ścianki boczne 4 i 5 posiadają długość wy-
starczającą do zapewnienia dostatecznego
bocznego oparcia nabojom karabinowym i
są zaopatrzone w pobliżu ich przednich kra-
wędzi w pionowe żeberka prowadnicze 23
i 24, stykające się z przeciwległymi bokami
nabojów, jak to uwidoczniło na fig. 2.

W pobliżu górnego końca każde z żeberek
prowadniczych 23 i 24 posiada niewielkie
względnie 16, względnie 17, utworzone
przez nieznaczne wytłaczanie metalu naze-
wnątrz w celu utworzenia występów przy-
trzymujących 18 i 19, umieszczonych po
jednym na każdej ze ścian bocznych 4 i 5.
Przeznaczenie występu przytrzymującego
18 zostanie opisane niżej, przyczem jest
jasne, iż występ przytrzymujący 19 działa
w taki sam sposób, gdy przylegający doń
rząd nabojów staje się rzędem obniżonym
względem sąsiedniego rzędu. Z fig. 2 wy-
nika, że górny rząd nabojów jest przytrzy-
mowany zarówno zgóry jak i zdołu przez za-
gięte do wewnątrz brzegi i występy 11, 13
i 15. Z drugiej zaś strony dolny rząd jest
przytrzymywany zdołu przez zagięte do
wewnątrz brzegi i występy 12 i 14, lecz
znajduje się w pewnej odległości od gór-
nego zagięcia przytrzymującego 10. Wy-
stęp przytrzymujący 18 jest wobec tego
przeznaczony do przytrzymywania górne-
go naboju niższego w danej chwili rzędu
nabojów oraz zapobiegania przesuwaniu się
tego górnego naboju pod skierowanym ku
górze naciskiem, wywieranym zdołu na na-
boje w całkowicie napełnionej łódce (znaj-
dującej się w komorze zamkowej karabi-
na lub poza nią) przez sprężynujące części
12, 14, 13 i 15 lub przez podajnik karabina
(nieuwidoczniiony na rysunku).

Występ przytrzymujący 18 nie prze-
szkadza górnemu nabojowi do przesunięcia
się do góry aż do zetknięcia się z górnym
zagięciem przytrzymującym 10, gdy górny
nabój sąsiedniego wyższego w danej chwi-
li rzędu nabojów zostanie wysunięty z łód-
ki przy ładowaniu karabina. Występy przy-
trzymujące 18 i 19 działają wobec tego na-
przemiań jako zatrzymy oporowe. Doświad-
czenie wykazało, że nacisk, wywierany w
kierunku bocznym przez boczne ścianki
łódki, powoduje nieznaczne przesuwanie się
górnego naboju wyższego rzędu w lewo
(fig. 2) i ustawienie się górnego naboju niż-

szego rzędu częściowo we wgłębieniu 16 za występem 18, co powoduje przytrzymywanie tego naboju.

Łódka, przedstawiona na fig. 1—8, jest nieodwracalna, czyli jest przeznaczona do wstawiania do magazynku karabina jedną tylko stroną, celem zaś uniknięcia możliwości wstawiania jej w sposób niewłaściwy, występ ryglowy 20 jest umieszczony nieco z boku pionowej osi symetrii denka łódki, jak to uwidocznia fig. 3, i jest dopasowany do odpowiednio umieszczonego wgłębienia w magazynku karabina.

Łódka, uwidoczniiona na fig. 9—13, jest odwracalna, to znaczy może być wstawiana do magazynku dowolną swą stroną. W celu nadania tej łódce cechy odwracalności, poszczególne jej części są wykonane symetrycznie zarówno względem pionowej jej osi symetrii, jak i górnego oraz dolnego jej końców. Naboje są umieszczone w łódce w dwa przesunięte nieco względem siebie rzędy, przyczem uniwersalność tej łódki polega na tem, że jest obojętne, czy rzędy nabojów są ustawione tak, iż prawy rząd (fig. 10) jest umieszczony wyżej od lewego, czy też lewy rząd jest umieszczony wyżej od prawego. Występ ryglowy 20 jest umieszczony na denku łódki na jego linii środkowej, jak to przedstawiono na fig. 13, ścianki zaś boczne 4 i 5 posiadają dokładnie jednakowe kształty i rozmiary, to znaczy, że ścianki te posiadają zagięte do wewnątrz krawędzie 10 i 11 oraz 12 i 13 umieszczone na jednym poziomie; podobnie symetrycznie są umieszczone występy przytrzymujące 18, 18' i 19, 19', utworzone za pomocą wgłębień 16, 16' i 17, 17'. Ponadto przednia krawędź każdej ścianki bocznej posiada wąską wargę 25, względnie 26, umieszczoną pośrodku pomiędzy górną i dolną krawędzią ścianki i zaopatrzoną w guzik 27, względnie 28, utworzony przez wtłoczenie do wewnątrz tworzywa ścianki. Zastosowanie tych warg i guzików ma na celu zapobieganie zbliżeniu się bocznych

ścianek łódki, gdy z niej zostanie usunięty jeden lub kilka nabojów podczas nabijania karabina. Naboje w całości umieszczone tak, jak to przedstawiono na fig. 10, przyczem należy zauważyć, że górny nabój łódki jest przytrzymywany przez zagięcie przytrzymujące 10 bocznej ścianki 4, a dolny nabój łódki — przez zagięcie 13 przeciwległej ścianki bocznej 5; następujący zaś z kolei górny nabój jest przytrzymywany przez występ 19 ścianki bocznej 5, a następujący z kolei nabój dolny — przez występ 18' ścianki 4. Następnie należy zaznaczyć, że skierowany do wewnątrz łódki nacisk, wywierany przez zagięcie przytrzymujące 10 na najwyższy nabój łódki, przesuwając ten nabój nieco w lewo od osi symetrii rzędu, w którym ten nabój znajduje się; następny z kolei górny nabój paczki jest również przesunięty nieco w lewo od osi jego rzędu, dzięki czemu nabój ten wtacza się częściowo we wgłębienie 17, co umożliwia mocniejsze przytrzymywanie tego naboju przez występ przytrzymujący 19. Podobnym przesunięciom ulegają najniższy i następny z kolei dolny nabój paczki, dzięki działaniu odpowiednich dolnych występów wzmiankowanej łódki. Przy posuwaniu nabojów do góry wzdłuż łódki podczas ładowania karabina, odpowiednio ukształtowany podajnik g karabina (oznaczony liniami przerywanymi na fig. 13) będzie wywierał skierowany do góry nacisk na naboje i posuwał je stopniowo do góry w miarę kolejnego usuwania najwyższego naboju u góry łódki. Na rysunku przedstawiono podajnik zwykłego typu o ukształtowanej schodkowo powierzchni górnej. Należy zaznaczyć, że po usunięciu z łódki najwyższego naboju podczas nabijania karabina, naboje zostają przesunięte do góry przez podajnik, przyczem najwyższy nabój lewego rzędu z łatwością przesunie się ponad występem 19 i zetknie się następnie z zagięciem przytrzymującym 11,

niedco posuwając się jednocześnie w prawo. Następny z kolei najwyższy nabój prawego rzędu również zostanie podczas swego przesuwania się do góry przesunięty nieco w prawo i oprze się mocno o występ 18.

Takie działanie powtarza się nieprzerwanie podczas strzelania, przyczem jest jasne, że przytrzymujące naboje zagięcia, występy i wgłębienia, przedstawione na rysunku, przyczyniają się do przytrzymywania i kierowania górnych nabołów łódki w położenie właściwe przy nabijaniu karabina.

W razie stosowania zwykłego podajnika o schodkowej powierzchni górnej (oznaczonego literą g na fig. 13), dobrze jest wykonać dającą się odwracać łódkę do nabołów tak, aby naboje musiały być umieszczone w niej tylko w ten sposób, żeby lewy rząd był przesunięty nieco ku dołowi względem rzędu prawego, jak to uwidoczniło na fig. 10; w tym celu stosuje się łódkę, przedstawioną na fig. 14, w której zagięcie, przytrzymujące 11 jest umieszczone nieco niżej od zagięcia 10, a zagięcie przytrzymujące 13 odpowiednio niżej od zagięcia 12. Wskutek tego odległość wewnątrz łódki między zagięciami 11 i 12 będzie mniejsza od odległości pomiędzy zagięciami 10 i 13, wobec czego w razie próby napełniania łódki nabojami w sposób niewłaściwy, to jest tak, aby prawy rząd nabołów był przesunięty ku dołowi względem rzędu lewego, okaże się brak miejsca na najwyższy nabój rzędu lewego. Wgłębienia 16, 17, 16', 17' są również rozmieszczone na różnych poziomach, jak to uwidoczniło na rysunku, w celu otrzymania różnicy poziomów występow przytrzymujących 18, 19, 18', 19'.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łódka do umieszczania nabołów dwoma rzędami, z których jeden jest przesunięty nieco do góry względem drugiego,

składająca się z grzbietu i dwóch sprężynujących ścianek bocznych, obejmujących naboje, które to ścianki boczne posiadają zagięte do wewnątrz łódki górne brzegi przytrzymujące i taką długość, iż stykają się z nabojami w pewnych odległościach od stopek łusek nabołów, znamienna tem, że ścianka boczna (4) łódki od strony przesuniętego ku dołowi rzędu nabołów posiada występ przytrzymujący (18), umieszczony wpobliżu jej przedniej krawędzi górnej i przytrzymujący sprężyscie najwyższy nabój tego niższego rzędu wtedy, gdy nabój ten nie styka się z górnem zagięciem przytrzymującym (10).

2. Łódka do nabołów według zastrz. 1, znamienna tem, że przeciwległa ścianka boczna (5) łódki posiada podobny występ przytrzymujący (19), który przytrzymuje sprężyscie najwyższy nabój tego rzędu, który przylega do ścianki (5) wtedy, gdy ten rząd staje się rzędem niższym wskutek usuwania nabołów z łódki podczas nabijania karabina.

3. Łódka do nabołów według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że występy przytrzymujące (18 i 19) są utworzone wskutek wytłoczenia wgłębień (16 i 17), w ściankach (4 i 5) łódki.

4. Odmiana łódki do nabołów według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że ścianki boczne (4 i 5) odwracalnej łódki są zaopatrzone wpobliżu ich krawędzi dolnych w występy przytrzymujące (18' i 19'), dodatkowe do występow przytrzymujących (18 i 19), znajdujących się wpobliżu górnych krawędzi tych ścianek, wskutek czego górne i dolne naboje oraz następujące z kolei za nimi górne i dolne naboje są przytrzymywane przez odpowiednie zagięcia i występy przeciwległych ścianek łódki.

John Douglas Pedersen.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

